

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça d'Internet:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-
ció*), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Campubí i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Josep M. Colomer, Agustí
Colomines, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume
Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina,
Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Mañez, Glòria
Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira,
Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep
Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Francesc
Sanuy, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Jordi Carreras (*Nova York*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Miriam Diez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís
Ferrer (*Eivissa*), Erena Calvo (*Rabat*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequin*), Jordi Miró
(*Brussel·les*), Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria
(*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Joan Canela, Alexandre Carbó, Roser
Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera,
Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol
Corticans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel
Diez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández,
Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva
Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila,
Gani Jakupi, Josep Enric Llebot, Roger Mateos,
Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Pelai Pagès, Óscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont,
Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel,
Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Guillem Soler, Carme Geronès i David Egea.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanessa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262. Margalida Mateu (Palma). Tel.: 971 720
763

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Refundar el capitalisme

Els dies 14 i 15 de novembre és la data fixada per George Bush per a la cimera mundial que ha d'abordar, a Washington, la crisi financera internacional. Hi participaran, de moment i segons que ha anunciat el govern nord-americà, els dirigents del G20, és a dir, el representant de la UE i els membres del G7 (Estats Units, el Canadà, el Japó, Alemanya, el Regne Unit, França i Itàlia), més Rússia, la Xina, l'Índia, l'Argentina, Mèxic, el Brasil, Corea del Sud, Austràlia, Indonèsia, l'Àrabia Saudita, Sud-àfrica i Turquia. Un conglomerat de les principals economies del món integrades per una part dels estats més rics i els anomenats països emergents.

Passem de llarg l'episodi de Zapatero implorant la presència espanyola a la cimera. Val a dir, però, que ha resultat un bon correctiu per a algunes actituds prepotents que, tant de la dreta com de l'esquerra espanyoles, volien fer creure que guanyar una Eurocopa de futbol era l'entrada a la primera divisió de les economies mundials.

Segui com sigui, més enllà de les ferides que tot això hagi causat en alguns orgulls patris espanyols, la cimera de Washington ha estat presentada com una ocasió per a refundar el capitalisme. Però no han estat els sectors polítics contestataris que ho han plantejat. Només cal recordar que fou el president francès, Nicolas Sarkozy, que parlà textualment de "refundació". Per tant, la cimera serà, de fet, per a apedajar el malmès sistema financer internacional, destrossat pels abusos comesos, precisament, amb el consentiment de les principals economies mundials.

També es fa difícil, veritablement, que la cimera del G20 de Washington es proposi l'objectiu pretensions de refundar el capitalisme. Més que res, que es pot dir que hi ha tants capitalismes com capitalistes. Tenen gaires coses en comú el president del Brasil, Lula de Silva, i la cancellera alemanya, Angela Merkel? O el primer ministre britànic, Gordon Brown, i el president indonesi, Susilo Bambang Yudhoyono? I el primer ministre rus, Vladímir Putin, i el canadenc, Stephen Harper? Probablement poques. Però, entre aquestes poques, de segur que hi ha la voluntat d'evitar que la crisi financera internacional els esvaloti els propis coralls. Aquest serà el denominador comú de la cimera. I no és pas poc. Però uns altres reptes que caldria que el capitalisme es replantegés difícilment seran resolts en aquesta cimera. Seran capaços de fiscalitzar a fons el Fons Monetari Internacional, que de cap manera no volen tocar els EUA, o abordar de debò l'abast de les inversions legals, *alegals* i il·legals a paradisos financers? S'establiran controls sobre les desproporcionades remuneracions dels alts dirigents financers? Si no s'hi tracta de res d'això, la cimera de Washington, més enllà d'una foto de família –i una espina al cor de Rodríguez Zapatero– difícilment servirà per a retornar la confiança als mercats financers.

Als nostres lectors

Hi ha qui es lamenta que visquem les eleccions dels Estats Units, pràcticament, com si fossin aquí. Potser sí que de vegades en fem un gra massa. Però és un fet que, tot i que no hi podem votar, allò que passi el dia 4 de novembre també ens afectarà. I és això, precisament, la política exterior dels dos candidats, el tema que abordem a la portada d'aquesta número.

I, com cada any per aquestes dates, informem de tot allò que ha passat als premis Octubre, enguany dedicats al 800 aniversari del rei Jaume I. Un dossier especial recull les informacions sobre els diversos congressos, entrevistes amb els guanyadors dels premis i la crònica

de la nit dels Octubre. Tot un clàssic.

Enric Rimbau, cap de redacció